

بررسی وضعیت تعاونیهای کشاورزی در جمهوری کره

دکتر هوکیوم لی - استاد دانشکده تعاونی کشاورزی ریونجی - دو، جمهوری کره

ترجمه: ابراهیم مردانی بلداجی - نازنین ورامینی*

اشاره

تعاونی،

انجمن

خودگردانی

است که در آن

افرادی داوطلبانه از

طریق یک اقدام تحت

نظارت اعضا و با مالکیت

مشترک خود به منظور نیل و

دستیابی به آرمانها و نیازهای

اقتصادی، اجتماعی و فرهنگیشان به هم

پیوسته‌اند.

تعاونیها به عنوان سازمانهایی مورد

توجه قرار گرفته‌اند که می‌توانند، به

وسیله حمایت از منابع خرده مالکان و

تنظیم و تصحیح عدم تعادل در بازار، با

ناهمسانیهای بین غنی و فقیر مبارزه کنند.

آنها همچنین به عنوان سازمانهایی که

روحیه و مفهوم خودیاری را گسترش

می‌دهند، مدنظر قرار گرفته‌اند، به طوری

که توسعه آنها منتج به در نظر گرفتن آنها،

به عنوان ابزار تأمین راه‌حلهای مسائل و

مشکلات اجتماعی گردیده است. تعاونیها

در بسیاری از موارد، به حل مشکلات

کمک می‌نمایند. زیرا آنها می‌توانند

فرصتها و موقعیتهای شغلی محلی را ایجاد

کنند.

بنابراین چنین تشخیص داده می‌شود که

توسعه تعاونیها نه تنها برای اعضای آنها

کره
(ROK)

آنها را برای

مواجه شدن با

نیازهای محلی و

بهره‌گیری بهینه از

نهاد تعاونی به عنوان

موتور رشد اقتصادی با

شرایط کشور خود تطبیق داد.

هدف این مقاله شامل ۲ بخش

است: بخش اول، شامل ارائه یک مقدمه

کلی پیرامون تعاونیهای کشاورزی کره

می‌شود و بخش دوم، پیشرفتهای گذشته را

مرور کرده و درباره عوامل مهم موفقیت و

توسعه تعاونیهای کشاورزی در این کشور

بحث می‌کند.

موقعیت و جایگاه تعاونیهای کشاورزی کره

خلاصه‌ای از تاریخچه فعالیت

سازمان تعاونی چندمنظوره فعلی در

سال ۱۹۶۱ به وسیله ادغام گروه

کشاورزی و تعاونیهای کشاورزی در یک

سیستم سه ردیفه متشکل از تعاونیهای

روستایی، تعاونیهای بخشی و اتحادیه ملی

تعاونیهای کشاورزی (NACF) تأسیس

شد.

این تعاونیها در سال ۱۹۸۱ NACF به

صورت یک سیستم دو ردیفه (دو سطحی)

بلکه می‌تواند برای جامعه روستایی و

عموم مردم نیز سودآور باشد.

به ویژه آنکه، تعاونیهای کشاورزی به

مثابه یک سازمان مناسب برای بهبود

وضعیت اقتصادی کشاورزان خرده‌پا از

طریق تشویق فعالیتهای مشترک

کشاورزان در خرید نهاده‌های کشاورزی و

بازاریابی محصولات کشاورزی آنها در

قیمتهای رقابتی مورد توجه قرار می‌گیرند.

نظام فعلی تعاونیهای کشاورزی

چندمنظوره در سراسر جمهوری کره

(ROK)^۱ حاصل تلاشهای اولیه دولت و

پیشگامان نهضت تعاونی به منظور ایجاد

نهادهای و انجمنهای رقابتی برای توسعه

روستایی و کشاورزی بود. در کشور کره

اصول و ایده‌های ضروری در تعاون نوین

از سایر کشورها اقتباس شد، اما دولت

۲۶ درصدی در سطح دوم و سوم شامل می‌شود.

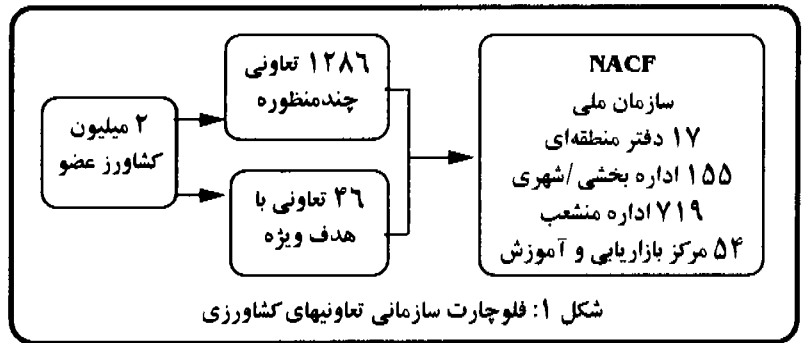
سازمانهای داخلی

تعاونیهای عضو - عالیترین بخش سیاستگذاری داخلی تعاونیهای عضو که با جلسات نمایندگان (به جای مجمع عمومی) از میان ۵۰ تا ۲۰۰ تن از نمایندگان کشور شکل می‌گیرد و هیأت مدیره آن از رئیس کل و ۶ تا ۱۰ نفر از مدیران که از اعضای کشاورزان می‌باشند تشکیل می‌گردد. البته کارشناس و مدیر اجرایی رئیس کل می‌باشد که دو نفر بازرس به او کمک می‌کنند.

NACF - در سطح سازمان خود، مجمع عمومی با برگزاری انتخابات رئیس کل **NACF** و یکی از بازرسان دائمی را تعیین می‌کند. به عبارت دیگر عالیترین پیکره تصمیم‌گیری نشست نمایندگان است که شامل یک رئیس کل برای هر ۱۶۱ نماینده از تعاونیهای چندمنظوره می‌شود و رئیس کل را برای هر ۹ نماینده از هر استان در بر می‌گیرد. همچنین هیأت مدیره **NACF** شامل رئیس کل، دو نایب رئیس اجرایی و ۱۵ مدیر می‌گردد. از ۱۵ مدیر دیگر ۱۲ نفر از آنها رؤسای کل تعاونیهای عضو و سه نفر از تعاونیهای غیر عضو می‌باشند. هیأت مدیره در ارتباط با اجرای امور و سایر موضوعات مؤثر بر عملکرد **NACF** تصمیم‌گیری می‌کند. چنانچه انتظار می‌رود، کار اصلی اجرایی توسط رئیس کل صورت می‌گیرد که توسط دو نفر بازرس که یکی از آنها انتخاب می‌شود (دائمی) و دیگری غیردائمی می‌باشد یاری می‌شود.

کارکردها (فعالیتها)

کارکردهای اولیه تعاونیهای کشاورزی ۴ نوع فعالیت را پوشش می‌دهد که عبارتند از: کارکردهای تجاری، بانکداری، بیمه و خدمات و ترویجی. امور تجاری: شامل بازاریابی محصولات کشاورزی، تبدیل مواد غذایی، تأمین نهاده‌های کشاورزی و مواد خوراکی، تأمین کسالا‌های مصرف‌کنندگان و انبارداری و حمل و نقل می‌گردد. بانکداری: امور بانکداری عملیات مرتبط با سپرده‌ها و وامها، اعتبارات و

شکل ۱: فلوچارت سازمانی تعاونیهای کشاورزی

جدول ۱: توزیع کارکنان تعاونیهای کشاورزی

قسمت	تعداد اعضا	درصد تفکیک شده
تعاونیهای محلی	۴۷۲۶۴	۷۱/۱
تعاونیهای چندمنظوره	۱۶۷۰	۲/۵
تعاونیهای با هدف ویژه	۴۸۹۳۴	۷۳/۶
زیرمجموع NACF	۱۱۷۲	۱/۸
سازمان ملی	۳۲۹۷	۵
اداره منطقه‌ای و شرکتهای تجاری	۱۳۰۳۵	۱۹/۶
ادارات و شعبه‌های بخشی شهری	۱۷۵۰۴	۲۶/۴
زیرمجموع کل	۶۶۴۳۸	۱۰۰

منحصراً اعتبارات کشاورزی را اداره می‌کنند، به این ترتیب که **NACF** به عنوان کانون سپرده‌گذاران مطرح می‌باشد و تعاونیهای عضو آن نیز نقش تعاونیهای اعتباری را ایفا می‌کنند.

الگوی ساختاری و سازماندهی

شکل ۱، الگوی سازمانی ساده‌ای را از تعاونیهای کشاورزی در کره را نشان می‌دهد که با ۲ میلیون عضو کشاورز به عنوان ردیف (سطح) اول شروع می‌گردد. دومین سطح، که اساساً در جوامع روستایی مستقیماً به اعضای کشاورز خدمت ارائه می‌کند، شامل ۱۲۸۶ تعاونی چندمنظوره است که دارای اهداف ویژه‌ای هستند. سومین سطح شامل سازمان ملی **NACF**، ۱۷ دفتر منطقه‌ای، ۱۵۵ اداره شهری یا بخشی، ۷۱۹ اداره منشعب و ۵۴ مرکز آموزشی و بازاریابی می‌گردد.

بر طبق الگوی ساختاری، جدول ۱ به صورت تفکیک شده کل کارکنان را ۶۶۴۳۸ نفر نشان می‌دهد که از این تعداد تعاونیهای محلی در سطح اول بیش از ۷۴٪ کل کارکنان را در مقایسه با تعادل

متشکل از تعاونیهای عضو و اتحادیه ملی بازاریابی شد. بدین ترتیب، تعاونیهای پیشین مستقر در سطح بخش (استان) با ادارات منشعب از اتحادیه و تعاونیهای دامپروری که به منظور تشکیل اتحادیه مستقل خودشان جدا شده بودند ادغام گردیدند.

علاوه بر آن، قانون تعاونیهای کشاورزی در سال ۱۹۸۹ به منظور گشودن راهی برای انتخاب مستقیم رؤسای اتحادیه و تعاونیهای عضو آن اصلاح شد.

ویژگیهای تعاونیهای کشاورزی کره

ویژگیهای اصلی تعاونیهای کشاورزی در کشور کره عبارتند از: (۱) آنها انجمنهای تولیدکنندگان کشاورزی هستند که به طور مردمی سازمان یافته‌اند و برخوردار از اساسنامه می‌باشند. (۲) آنها ماهیت چندمنظوره دارند به طوری که در فراهم ساختن ملزومات کشاورزی و بازاریابی محصولات اعضا و ندارک بعضی خدمات مثل بانکداری، بیمه و خدمات ترویج کشاورزی برای اعضا دخالت داده می‌شوند. (۳) آنها نهادهای (مؤسسات) ارائه‌دهنده خدمات بانکی هستند که

که براساس نوع کارکرد در جدول شماره ۲ تفکیک شده است، نشان می‌دهد که این تسهیلات در سراسر کشور توزیع می‌شوند و در رقابت دشواری با سایر مشاغل و فعالیتهای در کره هستند. این لیست شامل شرکتهای فرعی و وابسته به NACF می‌گردد.

مروری بر عملکرد گذشته

وقتی نظام تعاونی چندمنظوره در دهه ۱۹۶۰ سازماندهی شد، حدود ۲۱۰۰۰ تعاونی در سطح ابتدایی در نواحی روستایی به تدریج تا پایان ۱۹۶۱ تأسیس شدند. آنها به عنوان نمایندگانی برای دولت در فعالیتهای نهادینه شده‌ای همچون اعطای وام کشاورزی، تأمین کود و تدارک بذرها که عمدتاً از طریق تعاونیهای بخشها صورت می‌گرفت فعالیت می‌کردند.

در دهه ۱۹۷۰ نیز توانمندیها و ظرفیتهای مدیریتی تعاونیهای کشاورزی اولیه به تدریج تکامل پیدا کرد. در همان زمان تعداد تعاونیهای روستایی و شهری به ترتیب شامل ۷۵۲۵ و ۱۴۹۰ واحد می‌شد. در این ایام رونق و پیشرفت تجارت که نتیجه‌اش گسترش اعتماد متقابل، فعالیت فروشگاههای زنجیره‌ای و خدمات حمایتی برای افزایش تولید غلات بود ادامه پیدا کرد و بدین ترتیب همچنانکه مدیریت تعاونیهای سطوح اولیه توانمندیهای آنان را در مدیریت تجارت نشان داد، فعالیت تعاونیها در بخشهای مختلف (وام کشاورزی، تأمین کود، بازاریابی محصولات کشاورزی و بیمه متقابل) به آنان واگذار شد.

دهه ۱۹۸۰ شاهد این مهم بود که تعاونیهای کشاورزی در همه سطوح فعالیتهایی را که برنامه روزانه بودند تنوع و گسترش دهند. برای مثال خدمات بانکی از طریق گسترش شبکه بانکی، نصب سیستم Online نوین و ترغیب منابع مالی برای وامهای کشاورزی تقویت شد. به علاوه، در همه سطوح سلسله مراتب تعاونیها در کشور، آنها برنامه‌های بهبود بازاریابی کشاورزان را از طریق فراهم ساختن تسهیلات ضروری بازاریابی در هر دو ناحیه تولید و مصرف

جدول ۲: تسهیلات عمده تعاونیهای کشاورزی کره

کارکرد	تسهیلات	
تسهیلات بازاریابی در نواحی تولید	مکان جمع‌آوری تولیدات کشاورزی	۳۸۹
	انبار سردکننده	۱۴۴
	انبارهای پیشرفته	۱۷۶
	جایگاه بسته‌بندی میوه	۵۳
	کشتی حمل محصولات کشاورزی	۲۶
	وسیله نقلیه باری	۳۴۸۴
	انبارهای غله	۳۱۵۴
تسهیلات بازاریابی در نواحی مصرف	مرکز بازاریابی مرغ	۶۸
	فروشگاه مستقیم	۱۵۳
	انبار توزیع محصولات کشاورزی	۶
تسهیلات فراوری	سوپرمارکت	۲۱۸
	کارخانه فراوری مواد غذایی	۱۶۳
تسهیلات مرتبط با کشاورزی	مجتمع فراوری برنج	۱۷۲
	انبار کود	۵۳۴۳
	مرکز تأمین قطعات ماشین‌آلات کشاورزی	۹
	مرکز خدمات ماشینهای کشاورزی	۷۱۰
	ایستگاه گاز	۱۰۱۶
مراکز رفاهی و خدماتی	کامیونهای تانکدار	۲۹۰
	فروشگاههای گاز مایع بنزین (LPG)	۱۳۱
	فروشگاههای زنجیره‌ای	۲۰۶۶
	هتل تفریحی متعلق به کشاورزان	۳
تسهیلات آموزشی	مرکز خدمات امور مختلف	۳۸۴
	دانشکده تعاونی کشاورزی	
	مؤسسه تعلیم رهبران کشاورزی	۳
تسهیلات بانکی	مؤسسه آموزش کارکنان	۶
	شاخه بانکی NACF	۷۱۹
شرکتهای فرعی و وابسته به NACF	بانک تعاونیهای عضو	۲۷۳۵
	روزنامه کشاورزان	
	تعاونی کشاورزان کره	
	کمیانی تجارت	
	شرکت تعاونی فن‌آوری کشاورزی	
	شرکت شیمیایی نامها	
	شرکت بازاریابی تعاونیهای کشاورزی کره	

و اقتصاد خانه‌داری، اجرای طرحهای بهبود ساختار روستایی، ارتقا تشکلهای مردمی، آموزش اعضای کشاورز، فعالیتهای قانونی و سیاسی، فعالیتهای روابط عمومی و تحقیقات توجه دارد.

تسهیلات عمده و کلان

یکی از اقدامات بسیار قابل اتکا در مورد میزان موفقیت یا پیشرفت یک کار، بیان داراییها و تواناییها به صورت تسهیلات است. برشماری این تسهیلات،

اوراق بهادار، مبادلات خارجی، تضمین اعتبارات کشاورزی و کارتهای اعتباری را پوشش می‌دهد.

بیمه مشترک (متقابل): بیمه‌گذاری مشترک (متقابل)، فعالیتهای بیمه عمر و خسارت، خدمات نظارت بر بهداشت و بازپرداخت کمک هزینه‌های تحصیلی و اداره هتلهای تفریحی کشاورزان را برعهده می‌گیرد.

خدمات ترویجی: کارکرد خدمات ترویجی به مواردی چون مدیریت مزرعه

فراوری و بازاریابی مواد غذایی را به عنوان اولویت اول به همراه ساخت انبارهای توزیع، مجتمعهای فراوری برنج و صنایع فراوری کیمچی^۲ برعهده گرفت. جهت اطمینان، در تمام بخش تعاونی، خدمات تعاونیها عملاً در همه جا گسترش پیدا کرد تا از کشاورزی و زندگی اعضای کشاورز در فعالیتهای مخاطره آمیزی همچون سرمایه گذاری مالی در شرکت شیمیایی نامها^۳، گسترش مراکز تأمین قطعات ماشین آلات کشاورزی، تأمین گاز و نفت و حتی سایر خدمات حمایت نماید.

سرانجام برنامه ادغام و یکپارچه سازی تعاونیها به منظور تقویت رقابت تعاونیها و کاربرد روش صرفه جویی مقیاس^۴ اجرا شد.

به استثنای سیردهای معوقه NACF که تا اندازه ای در بین سالهای ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ کاهش داشت، همگی مشاغل و فعالیتهای تخصصی دیگر با جهشها و تحرکاتی در طی دوره ۱۷ ساله (۹۷-۱۹۸۰) به طور مداوم افزایش پیدا کرد. این فعالیتهای در جدول شماره ۳ به طور خلاصه آورده شده است.

روابط تعاونیها و دولت

در طی ۳۶ سال گذشته، دولت و تعاونیهای کشاورزی به عنوان همکاران شایسته برای تسهیل فرایند توسعه اقتصادی اجتماعی کشور کره به میزان زیادی برای کشاورزان و جوامع روستایی کار کرده اند. دولت بسیار نیاز داشت که تعاونیها به عنوان یک مؤسسه روستایی برای اهداف توسعه مطرح باشند. در همان زمان تعاونیها مساعدتهای مورد نیاز بیشتری را از دولت برای فعالیتهایشان، خصوصاً در مدت زمان تکوینشان، طلب می کردند. به راستی در این ایام رابطه آنها یک نوع همزیستی متقابل بود، به مصداق این جمله که: «من پشت تو را می خارانم، تو هم پشت مرا بخاران!» دولت بهترین استفاده را از تعاونیهای کشاورزی به عنوان عاملان اجرای برنامه ها و سیاستهای توسعه برد و بدین ترتیب تعاونیها نیز به منابع اقتصادی قابل توجهی در زمینه امتیازهای مالیاتی، تعهدات و

جدول ۳. روند رشد فعالیت در تعاونیها

(واحد: میلیارد وان^۵)

فعالتهای ویژه	۱۹۸۰	۱۹۹۶	۱۹۹۷
بازاریابی محصولات کشاورزی	۶۹۲/۷	۸۰۲۳	۸۶۱۹
غلات	۱۲۷/۹	۳۴۲۸	۳۴۴۲
میوه ها و سبزیجات	۱۹۶	۳۵۲۵	۳۹۶۷
محصولات دیگر	۳۶۸/۹	۱۰۷۰	۱۲۱۰
تأمین نهاده های کشاورزی	۴۳۱/۹	۱۵۲۸	۱۸۰۳
کود شیمیایی	۲۱۷/۲	۳۴۸	۳۵۲
نهادهای دیگر کشاورزی	۱۸۳/۳	۵۶۵	۶۵۸
تغذیه مخلوط	۳۱/۴	۶۱۵	۷۹۳
تأمین کالاهای مصرف کننده سپرده (به تعویق افتاده)	۸۰/۴	۱۳۰۹	۱۳۷۷
NACF	۱۰۴۷/۷	۲۴۱۹۸	۲۳۳۳۲
تعاونیهای عضو	۵۸۲۳/۸	۳۸۴۸۳	۴۴۹۴۵
NACF	۱۱۸۱/۴	۲۰۲۳۹	۲۴۸۷۶
تعاونیهای عضو	۵۲۸	۲۸۸۱۳	۳۵۵۲۲
حق بیمه عمر	-	۲۷۴۲	۳۲۷۲

نرخ پایه مبادله دلار آمریکا با وان: ۳۱ دسامبر ۱۹۹۷: ۱۰۰۰ وان = US \$ ۰/۵۹۰
۳۱ دسامبر ۱۹۹۶: ۱۰۰۰ وان = US \$ ۱/۱۸۵

گرفت، خصوصاً در انتخاب مقامات مسؤول در همه سطوح همچون انتخاب مستقیم رؤسای NACF و تعاونیهای عضو آن، که این روش منجر به یک نظام پایین به بالا در تقابل با نظام بالا به پایین در ۳۰ سال قبل از آن گردید. مدیریت رده بالا

آغاز کردند. در این دهه برنامه های درآمدزای متنوعی اجرا گردید و با برنامه های منطقه ای توسعه کشاورزی تلفیق شد.

در دهه ۱۹۹۰ فعالیت تعاونیهای کشاورزی جلوه مردم سالارانه ای به خود

تعاملات بین دولت و تعاونیهای کشاورزی

همانطور که صریحاً در قانون اساسی و قانون تعاونیهای کشاورزی بیان شده است دولت ملزم به ارتقای سازمانهای تعاونی کشاورزان می‌گردد که به روشنی در ۴ گروه عمده حمایتیهای دولتی در ادامه آورده می‌شود:

(۱) از آغاز نظام تعاونیهای چندمنظوره در سال ۱۹۶۱ و همچنین از سال آغاز برنامه پنجساله اول توسعه اقتصادی به تعاونیهای کشاورزی حقوق مدیریتی انحصاری بر تعداد کمی از کالاهای یا نهاده‌های راهبردی تحت نظارت دولت واگذار شد. کودهای شیمیایی، حیاتی‌ترین نهاده کشاورزی برای افزایش تولید غلات (برنج و جو)، به علت اینکه تولید داخلی نمی‌توانست نیازهای داخلی را تا دهه ۱۹۷۰ پاسخ دهد تحت نظارت کامل دولت بود. کود برحسب سطح زیرکشت بین کشاورزان جیره‌بندی و قیمت‌ها توسط دولت در سطح یکسانی در سراسر کشور برای کشاورزان تعیین شد. تعاونیهای کشاورزی به عنوان عاملان مدیریتی مأموریت خود را به خوبی به انجام رساندند و کمیسیونهای مدیریتی که منبع عمده درآمد برای تعاونیها محسوب می‌گردید، به آنان واگذار شد. همچنین دولت وامهایی را به تعاونیها برای احداث تسهیلات انبارداری کود پرداخت کرد. مواد شیمیایی کشاورزی در ارتباط با دیگر نهاده‌های کیمیا در آن زمان نیز به همین روش رفتار شد.

بخش مهم دیگری از فعالیتهای انحصاری تعاونیها مدیریت دولتی غلات، عمدتاً برنج و جو، را شامل می‌شد که این دو مهمترین غلات مصرفی مردم کره هستند. تعاونیهای کشاورزی به عنوان عاملان دولت در خرید و فروش غلات فعالیت کردند. کمیسیونهای مدیریتی یک منبع درآمدی مناسب را برای تعاونیها ایجاد کردند.

به علاوه تعاونیهای کشاورزی به عنوان مهمترین و بگانه بانکی که به بخش روستایی و کشاورزی خدمت می‌کرد فعالیت می‌کردند. جدا از تنوع خدمات بازرگانی بانکی، آنها منحصراً وامهای

فعالیتهای انحصاری، منابع مالی ارزان و حمایتیهای متعدد دیگری دست یافتند. در حقیقت بدون ترفیع و حمایت بیش از حد دولت، تعاونیهای کشاورزی نمی‌توانستند چنین پایگاه محکمی را در آن دوره زمانی کوتاه برای خود دست و پا کنند.

زیرساختهای قانونی برای حمایت دولت

در ماده ۱۲۴ قانون اساسی جمهوری کره، آمده است که، دولت کره باید: (۱) برنامه‌هایی برای توسعه روستایی تدوین کند که این برنامه‌ها مبتنی بر تلاشهای خودیوارانه از سوی کشاورزان باشد و برای یک توسعه منطقه‌ای متعادل تلاش نماید. (۲) فعالیتهای تجاری مرتبط با صنایع خرد و متوسط را حمایت نموده و ارتقا بخشد. (۳) سازمانهای خودیار کشاورزان و ماهیگیران و صنایع خرد و متوسط را گسترش دهد و بی‌طرفی سیاسی آنان را تأمین نماید. به علاوه، قانون تعاونیهای کشاورزی، در ماده ۱۱ و ۱۳ خود، مسؤلیت دولت را حمایت از تعاونیهای کشاورزی و اعطای پایگاه قانونی به آنان در اجرای فعالیتهای گوناگون بدون منع از قوانین دیگر بیان می‌کند.

سیاست دولت در تعاونیها (ماده ۱۱)

(۱) همه وزیران باید به صورتی فعالانه از کارکرد تعاونیها و اتحادیه‌ها حمایت و ترجیحاً تسهیلات دولتی یا متعلق به سازمانهای دولتی را برای استفاده آنان فراهم نمایند.

(۲) دولت ممکن است یارانه‌ها و راههایی را که برای فعالیت اقتصادی تعاونیها و اتحادیه ضروری هستند واگذار و فراهم نماید.

(۳) ریاست اتحادیه ممکن است پیشنهاد خود را درباره توسعه تعاونیها و اتحادیه به دولت ارائه نماید.

معافیت از اجرای قوانین دیگر (ماده ۱۳)
این ماده تصریح می‌کند که تعاونیها و اتحادیه از اجرای سایر قوانین همچون قانون بیمه، قانون مدیریت غله، قانون حمل و نقل خودرو، قانون خرید و فروش املاک حقیقی و غیره معاف می‌شوند.

دولتی در کشاورزی را اداره نمودند. مدیریت انحصاری سیاست وامهای یارانه‌ای توسط تعاونیهای کشاورزی نه تنها برای اقتصاد مزارع سودمند واقع شد، بلکه به آنان کمک کرد تا مشارکت اعضا را در فعالیتهای و مشاغل تعاونی جلب کنند.

(۲) دولت امتیازهای مالیاتی ویژه‌ای به نفع کشاورزان و مصرف‌کنندگان روستایی در تعاونیهای کشاورزی فراهم کرد. تعاونیهای کشاورزی درون شرکتهای دولتی طبقه‌بندی شدند. آنها مدت زیادی است که از مالیاتهای شرکتی معاف شده‌اند. در حال حاضر، نرخ مالیات شرکتی کمتری برای تعاونیهای کشاورزی مقرر می‌شود: ۱۰ درصد برای تعاونیهای عضو و ۲۵-۱۸ درصد برای اتحادیه ملی، در حالی که ۳۲-۱۸ درصد، مالیاتهای شرکتی برای شرکتهای خصوصی در نظر گرفته می‌شود. امتیاز مهم دیگر معافیت از تخصیص مالیات برای کلیه هزینه‌های خدمات ترویجی کشاورزی و خدمات ارشادی تعاونیها را شامل می‌شود.

همچنین تعاونیهای کشاورزی از مالیاتهای ارزش افزوده که اخیراً ۱۰ درصد برای همه شرکتهای تجاری در نظر گرفته شده است، معاف می‌شوند. این وضعیت تعاونیهای کشاورزی را قادر به کاهش قیمت نهاده‌های کشاورزی و کالاهای مصرف‌کنندگان نموده و به آنان اجازه داده است تا از تمایل به رقابت در برابر شرکتهای خصوصی تجاری لذت ببرند.

(۳) حمایت دولت شامل برخی از ملاحظات و اعمال روشهای ویژه است که برای تعاونی کشاورزی سودمند می‌باشد.

مدیریت انحصاری تسهیلات وزارت آموزش و پرورش و مدیریت بخشی از خزانه محلی و مرکزی نیز از فعالیت مداوم و موفقیت‌آمیز تعاونیهای انفرادی حمایت می‌کند.

همچنین فعالیت کامیونهای باری تعاونیهای کشاورزی که به صورت قانونی در آغاز دهه ۱۹۶۰ تصویب شد، به آنان در گسترش خدمات ضروری حمل و نقل برای محصولات کشاورزی کشاورزان

عمومی برای فروشگاههای خدمات ماشین‌آلات کشاورزی، صنایع فرآوری غذایی و تسهیلات بازاریابی کشاورزی باشد.

به طور خلاصه، برخی تضادها و مسائل اجتناب‌ناپذیر که از مداخله بیش از حد دولت در تعاونیهای کشاورزی و سرپرستی آنها نشأت می‌گیرد، به واسطه مدیریت انحصاری مشاغل و فعالیتهای دولتی می‌باشد. به علاوه، تعاونیهای کشاورزی به شدت در فعالیتهای قانونی و سیاسی خود برای نشان دادن خواسته‌های کشاورزان و حفظ منافع آنها محدود شده‌اند. اما روابط کاری نزدیک بین دولت و تعاونیها در طی سه دهه گذشته، به همراه سیاستهای حمایتی مناسب برای بخش تعاونی، به میزان زیادی به توسعه یک نهاد بادوام تعاونی کشاورزی همیا با تغییر سریع کشاورزی و اقتصاد روستایی به جمهوری کره کمک کرده است.

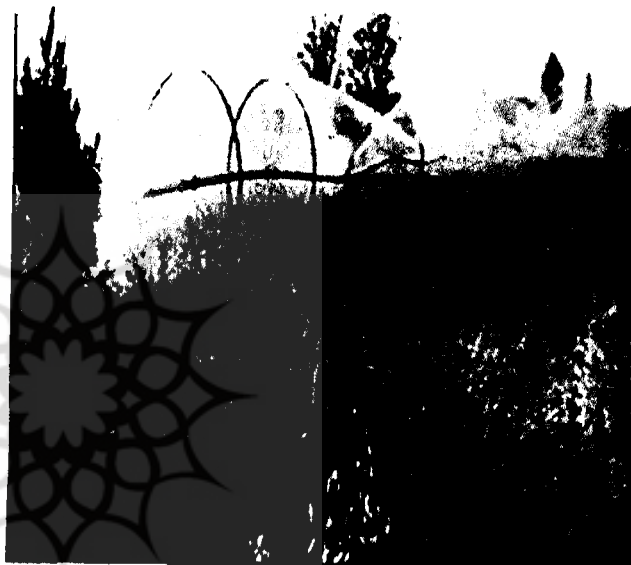
* ابراهیم مردانی بلداجی، کارشناس ارشد مهندسی ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس - نازنین ورامینی، کارشناس ارشد مهندسی ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران.

پی‌نوشتها:

1. Republic of Korea (کره جنوبی)
2. National Agricultural Cooperative Federation
3. Liquefied Petroleum Gas
4. Kimchi
(نوعی خوراک کره‌ای که از کلم برگ، فلفل، سیر و غیره تهیه می‌گردد.)
5. Namhae
6. Economies of Scale
(روشی که در آن فرآوری زیاد از طریق ازدیاد فروش و کاهش قیمت حاصل می‌گردد.)
۷. واحد پول کره

منابع و مأخذ:

Lee, H.K (2002). An introduction to agricultural cooperatives in Korea. Training methods for community development. Tokyo: Asian Productivity Organization. ●

نظام فعلی تعاونیهای کشاورزی چندمنظوره در سراسر جمهوری کره (ROK) حاصل تلاشهای اولیه دولت و پیشگامان نهضت تعاونی به منظور ایجاد نهادها و انجمنهای رقابتی برای توسعه روستایی و کشاورزی بود. در کشور کره اصول و ایده‌های ضروری در تعاون نوین از سایر کشورها اقتباس شد، اما دولت کره (ROK) آنها را برای مواجه شدن با نیازهای محلی و بهره‌گیری بهینه از نهاد تعاونی به عنوان موتور رشد اقتصادی با شرایط کشور خود تطبیق داد.

برای مثال، زمانی که مسأله تبدیل زمینهای کشاورزی به کاربردها و مصارف غیرکشاورزی مطرح می‌شود تعاونیهای کشاورزی مورد توجه خاصی قرار می‌گیرند، به شرط اینکه تغییر زمینهای کشاورزی به منظور ایجاد تسهیلات

خرده‌پا کمک کرد، این عامل یک رابطه نزدیک و تنگاتنگ بین تعاونیها و اعضای کشاورز را به وجود آورد. (۴) مزیت دیگر تعاونیهای کشاورزی ممکن است ورود نسبتاً آسان آنها به درون داد و ستدهای تجاری جدید باشد.